CENTRUL ȘCOLAR DE EDUCAȚIE INCLUZIVĂ RM SĂRAT

REVISTA CERCULUI PEDAGOGIC AL ÎNVĂȚĂMÂNTULUI SPECIAL ȘI SPECIAL INTEGRAT

DRAGOBETELE – TRADIȚII ȘI SIMBOLURI

20 FEBRUARIE 2020

COORDONATORI:

Prof. Serea Viorica

Prof. Oancea Cristina

Prof. Istudor Rozica

TEHNOREDACTARE, COPERTĂ ȘI DESIGN: Prof. Istudor Rozica

COLABORATORI:

Prof. Telehoi Gabriela

Prof. Trestianu Viorica

Prof. Untea Liliana Nicoleta

Prof. Sultan Mihaela

Prof. Coja Nela Ionela

Prof. Geru Gabriela Alis

Prof. Done Rita Daniela

Prof. Iancu Adriana

Prof. Basarîm Magdalena

**Responsabilitatea privind conținutul articolelor revine în întregime autorilor.*

CUPRINS

1. *De ce avem nevoie de Dragobete … în secolul XXI?* - **profesor Istudor Rozica**

2. *Tradiții și superstiții ... de Dragobete* - **profesor Untea Liliana Nicoleta**

3. *Simbolurile Dragobetelui - creație și talent autentic la C.Ș.E.I. Rm Sărat– atelier de lucru al Comisiei Metodice a TECI* - **profesor Istudor Rozica**

4. *Dans și port popular în grădinița noastră* - **profesor Trestianu Viorica**

5. *Jocul și joaca de-a …"Dragobetele pupă fetele!" - activitate demonstrativă* - **profesor Sultan Mihaela**

6. *Învățarea prin cooperare, Legenda lui Dragobete și anotimpurile* – **profesor Coja Nela și profesor Geru Gabriela Alis**

7. *Iubire, dincolo de tradiții…* - **profesor Telehoi Gabriela**

8. *Cu drag, de Dragobete…* - **profesor Done Rita Daniela**

9. *Pirogravăm, de-a Dragobetele ne jucăm!* - **profesor Oancea Cristina**

10. *Dragobetele meu, Dragobetele tău … sărbătoarea noastră* - **profesor Iancu Adriana**

11. *Dragobetele: autentic românesc!* – **profesor Basarîm Magdalena**

Tradiții și superstiții ... de Dragobete

Prof. Untea Liliana- Nicoleta

Prin tradiție, februarie este luna iubirii.

Dragobetele, numit și *Năvalnicul* sau *Logodnicul Păsărilor*, fecior chipeș și puternic, aduce iubirea în casă și în suflet.

Bunicii noștri spun că pe vremea lor, băieții și fetele, în ziua de *Dragobete*, se primeneau în haine curate, de sărbătoare, și porneau cu voie bună înspre pădure, pentru a culege ghiocei, viorele și tămâioasă, pe care le așezau la icoane și le foloseau la diverse descântece de dragoste.

La mijlocul zilei fetele porneau în goană spre sat, fuga fiecăreia atrăgând după sine câte un băiat și nu unul oarecare, ci acela care le îndrăgea. Se spune că dacă flăcăul își prindea aleasa, îi fura o sărutare în văzul lumii, iar fiind legământul lor de dragoste pe întregul an de zile. De aici și zicala: *„ Dragobetele sărută fetele!*

Bătrânii povestesc că fetele și flăcăii, strânși în cete, obișnuiau ca în ziua de Dragobete să își cresteze brațul în formă de cruce, după care își suprapuneau tăieturile, devenind astfel frați, respectiv surori de cruce.

Fiecare tânar avea grijă ca această zi să nu-l prindă fără pereche, pentru că era un semn rău, prevestitor de singurătate pe întreg parcursul anului, până la urmatoarea zi de Dragobete.

Se mai spune că în ziua de Dragobete păsările migratoare se adună în stoluri, ciripesc, își aleg perechea și încep să-și construiască cuiburile. Prilej de bucurie și bunăstare, Dragobetele este unul dintre cele mai frumoase obiceiuri străvechi ale poporului român.

Probabil că 24 februarie înseamna, pentru omul arhaic, începutul primăverii, ziua când natura se trezește, ursul iese din bârlog, păsările își caută cuiburi, iar omul participă la bucuria naturii.

De Dragobete există fel de fel de superstiții în care unele persoane încă mai cred cu tărie și astăzi.

Spălarea părului cu zăpadă

În popor, se spune că de Dragobete fetele strângeau zăpadă și o topeau, pentru a se spăla cu apa obținută pe cap și pe față, pentru a se menține frumoase tot anul și pentru ca băieții să le remarce mai repede.

Sărutul eternității

În unele zone din țară, de Dragobete, îndrăgostiții trebuie neapărat să se sărute, dacă vor să rămână împreună cât mai mult timp. De fapt, tot de Dragobete, îndrăgostiții fac o logodnă neoficială, prin care își jură iubire veșnică, acest lucru ajutându-i să fie împreună întreaga viață.

Ziua distracției și a veseliei

La sate, se organizau adevărate petreceri și baluri de Dragobete, pentru ca fetele și băieții să se întâlnească și să petreacă împreună. Unii strigau pe uliță "Dragobetele sărută fetele!", pentru a anunța marea sărbătoare a iubirii. Cei care petreceau frumos de Dragobete erau feriți de boli tot anul.

Ziua curățeniei

Potrivit tradiției, femeile trebuie să facă ordine și curățenie în casă, pentru a avea un an îmbelșugat și a fi iubite de soți. Așadar, înainte să pleci la distracție, șterge praful și aspiră, ca să vadă iubitul tău cât ești de harnică. La țară, gospodarii se fereau să lucreze pământul sau să facă treabă prin curte, de teamă ca Dragobetele să nu-i pedepsească pentru că munceau, în loc să petreacă.

Întâlnirea celor care se plac

De Dragobete se spune că, dacă unei fete îi place de un anumit băiat, trebuie să facă tot ce îi stă în putință pentru a se întâlni cu el în această zi. Se spune că, dacă nu se întâlnește cu băiatul care i-a picat cu tronc, șansele de a fi împreună sunt nule.

Semănarea busuiocului

Gospodinele semănau busuioc în răsadnițe, apoi aveau grijă de răsaduri până de Sfântul Gheorghe, când îl plantau afară, în grădină. Ulterior, busuiocul semănat de Dragobete era folosit de fetele tinere în tot felul de ritualuri, pentru a-și visa ursitul.

Bibliografie:

1),, Tradiții și obiceiuri românești", Editura ALIAS
2)http://www.eva.ro/dragoste/relatii/dragoste-si-sarbatoare-superstitii-si-traditii-de-dragobete-articol-57384.h

Învățarea prin cooperare. Legenda lui Dragobete și anotimpurile

Prof. Coja Nela Ionela
Prof. Geru Gabriela

Învățarea prin cooperare se referă la un set de metode de predare ce presupun organizarea clasei în grupuri mici, în scopul responsabilizării elevilor, atât pentru propria învațare și autocunoaștere, cât și pentru performanțele și cunoașterea colegilor.

În proiectarea lecțiilor bazate pe învățarea prin cooperare trebuie avute în vedere câteva **caracteristici generale**, printre care interdependența pozitivă; promovarea unei interacțiuni stimulative, de tip față în față; răspunderea individuală; abilitățile necesare activității în grup; monitorizarea activității de prelucrare a informației în grup (group processing); rolurile elevilor și rezolvarea conflictelor.

În cadrul lecțiilor de învățare prin cooperare trebuie să avem în vedere în permanență rezolvarea eventualelor conflicte prin urmărirea unor etape: descrierea dorințelor fiecăruia; descrierea sentimentelor fiecăruia; explicarea motivelor care stau la baza acestor dorințe și sentimente; inversarea perspectivelor pentru a vedea problema din ambele puncte de vedere; generarea a cel puțin trei soluții, în care ambele părți să aibă câștig de cauză și stabilirea direcției de acțiune.

Un aspect destul de important atunci când se face un proiect pentru a desfășura o lecție în care se folosește învățarea prin cooperare este alegerea **metodelor și a strategiilor eficiente de învățare prin cooperare,** ce pot consolida atitudinile pozitive față de învățare, pot îmbunătăți performanțele, rezultatele școlare și stima de sine ale elevilor, dar pot stimula interacțiunea pozitivă și sprijinul reciproc între elevi.

Cele mai des întâlnite strategii ale învățării prin cooperare în activitatea didactică sunt:
„Turul galeriei", „Mozaicul", „Cercul lui Robin", „Caruselul", „Cerc interior – cerc exterior", „Amestecă, îngheață, formează perechi", „Co-op, co-op", „Chip-urile vorbitoare", „Explozia stelară", „Bula dublă", „Ciorchinele", „Experimentul" etc.

Evaluarea se realizează prin raportarea la progresul individual, dar trebuie avute în vedere atât participarea fiecărui copil la procesul elaborării în comun cât și rezultatul echipei.

Prezentăm în continuare două metode pe care le putem folosi cu succes în procesul instructiv-educativ în funcție de obiectivele urmărite la fiecare activitate.

Explozia stelară este o metodă folosită cu succes în procesul instructiv-educativ. Este o metodă de stimulare a creativității și o modalitate de relaxare a copiilor, ce se bazează pe formularea de întrebări pentru rezolvarea de probleme.

Exemplu de activitate la clasa: a IV - a
Disciplina: Formarea abilităților de comunicare
Tema: ***Legenda lui Dragobete***
Obiectivul: exersarea capacității de a alcătui propoziții interogative pe baza conținutului unei lecturi
Mijloace de învățământ: steluțe, imagini reprezentative din legendă.
Descrierea metodei:

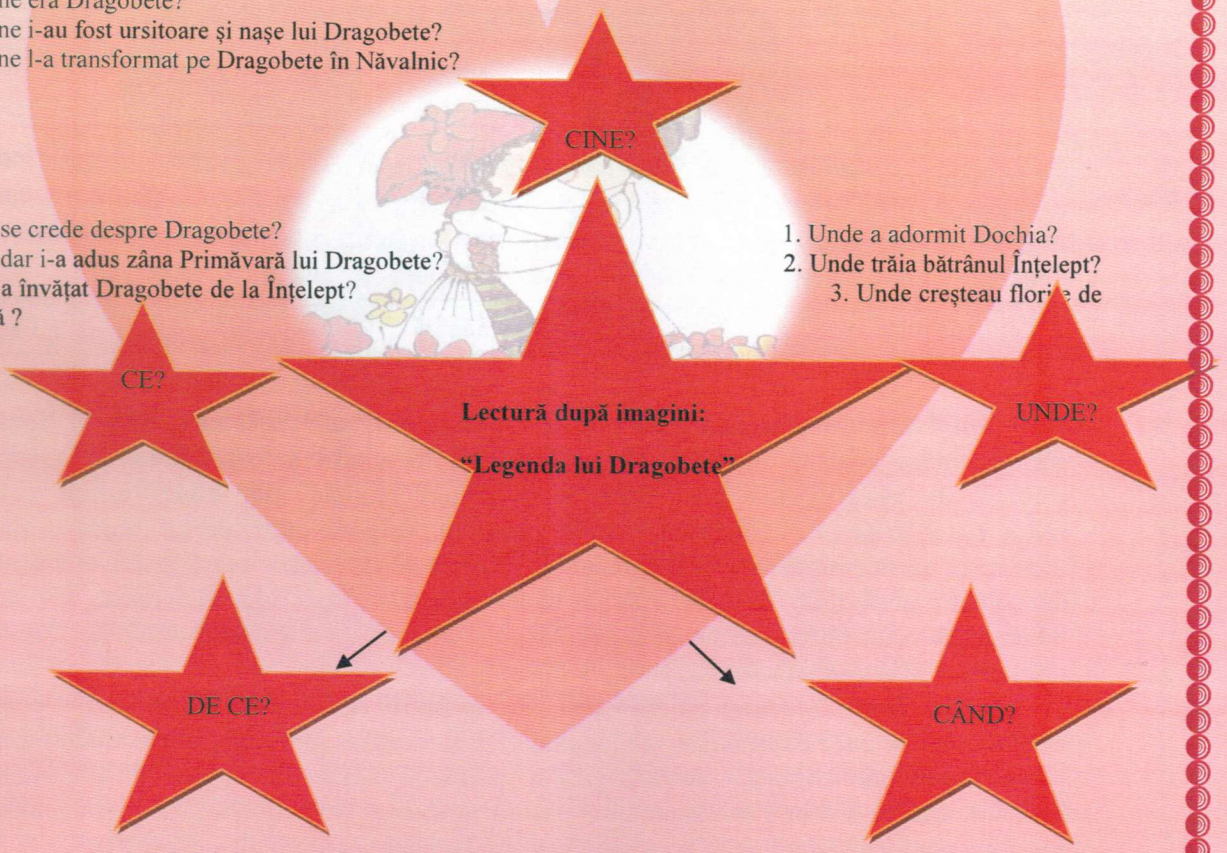
1. Copiii se grupează în cinci grupuri și primesc steluțe cu cinci tipuri de întrebări: Ce?, Cine?, Unde?, De ce?, Când?.
2. Ascultă legenda și formulează în grup cât mai multe întrebări timp de 5 minute.

3. Fiecare grup comunică rezultatele – întrebări elaborate împreună.

Pentru a obține cât mai multe conexiuni între ideile descoperite se stabilește ordinea adresării întrebărilor (Ce?, Cine?, Unde?, Când?, De ce?). Pe rând, fiecare grupă adresează întrebările celorlalte grupuri, aceștia răspund stimulandu-se astfel activitatea grupurilor.

4. Se apreciază activitatea grupelor, efortul acestora de a elabora întrebări corecte, precum și modul de cooperare și interacțiune, se evidențiază întrebările elaborate, iar cele mai interesante sunt înregistrate (înscrise și afișate în clasă).

Fiecare grup face sinteza parțială a răspunsurilor primite. Unu sau doi copii realizează sinteza finală sau profesorul inițiază alte strategii bazate pe alte metode alternative de evaluare.

1.De ce i-a adus zâna Toamnă în dar un fluier?
2.De ce i se spune lui Dragobete și Năvalnic?
3.De ce a rupt bătrânul tăcerea?
însurat?

1. Când a venit pe lume Dragobete?
2. Când s-a întâlnit Dragobete cu bătrânul Înțelept?
3. Când li se arată în vis Dragobete feciorilor de

Bula dublă - este o metodă de predare-învățare, ușor de aplicat, care grupează asemănările și deosebirile dintre două obiecte, fenomene, idei, concepte etc.. Ea este reprezentată grafic din două cercuri mari în care se așează câte o imagine care denumește subiectul abordat. De cele două cercuri mari se află relaționate prin linii alte cercuri mici situate între cercurile mari în care se specifică asemănările, iar în cercurile exterioare se specifică caracteristicile fiecărui termen, particularitățile sau deosebirile.

Exemplu de activitate:

Clasa: a III- a

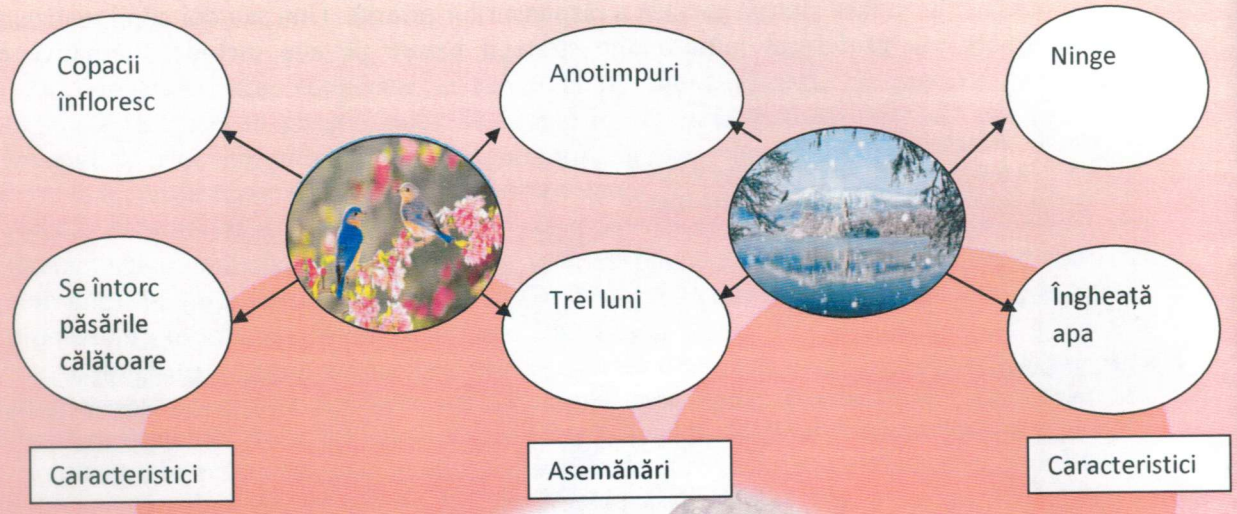
Disciplina: Formarea abilităților de comunicare

Tema: ***Ce știm despre anotimpuri?***

Mijloace de învățământ: imagini reprezentative cu anotimpurile

Descrierea metodei:

În cercurile mari am așezat imagini reprezentative despre anotimpurile primăvara și iarna. Copiii au completat două caracteristici ale anotimpului primăvara (copacii înfloresc, se întorc păsările călătoare), două caracteristici ale anotimpului iarna (ninge, îngheață apa) în cercurile exterioare și două asemănări (anotimp, trei luni) în cercurile mici din mijloc.

Învățarea prin cooperare are câteva **avantaje** prin care rezvoltarea socială, dobândirea competențelor sociale: respectul de sine, simțul identității și capacitatea de a rezista în condiții de stres; dezvoltarea unor relații interpersonale mai bune; relații colegiale, solidaritate, grijă și devotament, sprijin personal; asigură participarea tuturor copiilor la activitate; se acumulează multe cunoștințe într-un timp relativ scurt și într-un ritm alert; dezvoltarea abilităților de cooperare în cadrul grupului; apar idei mai multe și mai bune; încurajează contribuția personală; copilul intra în contact cu alte opinii decât ale sale, acestea obigându-l să țină seama de ele.

Este foarte adevarat că există și câteva **limite** ale acestor metode prin cooperare: productivitatea unor copii poate scădea uneori, atunci când sunt obligați să colaboreze cu alți copii; uneori unii copii pot domina grupul; se poate pierde din vedere obiectivul final, de învățare, acordând foarte multă atenție relațiilor intragrup; impunerea lucrului în echipă nu va reuși întotdeauna să integreze copiii timizi și cu deficiențe majore de comunicare.

Folosind metodele de învățare prin cooperare, copiii învață că pentru realizarea unor sarcini, au nevoie unii de ceilalți. Astfel ei vor reuși să-și însușească mai ușor cunoștințele, considerând lecția un joc plăcut.

Dragobetele: autentic românesc!

prof. Basarîm Magdalena

Argument

Chiar dacă din anumite motive, în ultimii ani, s-a încercat promovarea Sfântului Valentin, ca sărbătoare a dragostei, totuși nu trebuie să uităm faptul că Dragobetele reprezintă iubirea și buna dispoziție în tradiția populară românească. Dragobetele (care era numit și Năvalnicul sau Logodnicul Păsărilor) era un zeu tânăr al dacilor care se sărbătorea în Muntenia, Dobrogea, Oltenia şi Transilvania la o dată fixă în acelaşi sat, dată ce varia de la o zonă la alta. El era considerat patronul dragostei şi bunei dispoziţii pe meleagurile româneşti. Dragobetele este identificat cu Cupidon, zeul dragostei din mitologia romană şi cu Eros zeul iubirii în mitologia greacă.

În majoritatea locurilor, data celebrării este 24 februarie, iar Nicolae Constantinescu a declarat că a descoperit un document în care Bogdan Petriceicu Hasdeu confirma 1 martie ca ziua în care se sărbătorea Dragobetele. Îmbrăcați de sărbătoare, fetele și flăcăii se întâlneau în fața bisericii și plecau să caute prin păduri și lunci, flori de primăvară. Dacă se găseau și fragi înfloriți, aceștia erau adunați în buchete și se puneau ulterior în lăutoarea fetelor, timp în care se rosteau cuvintele: „Flori de fragă/ Din luna lui Faur/ La toată lumea să fiu dragă / Urâciunile să le desparți". Pe dealurile din sat se aprindeau focuri, iar în jurul lor stăteau și vorbeau fetele și băieții. La ora prânzului, fetele se întorceau în sat alergând, obicei numit "zburătorit", urmărite de câte un băiat căruia îi căzuse dragă. Dacă băiatul era iute de picior și o ajungea, iar fata îl plăcea, îl săruta în văzul tuturor. De aici provine expresia "Dragobetele sărută fetele!". Sărutul acesta semnifica logodna celor doi pentru un an, sau chiar pentru mai mult, Dragobetele fiind un prilej pentru a-ți afișa dragostea în fața comunității.

„Unii tineri, în Ziua de Dragobete, își crestau brațul în formă de cruce, după care își suprapuneau tăieturile, devenind astfel frați, și, respectiv, surori de cruce. Se luau de frați și de surori și fără ritualul de crestare a brațelor, doar prin îmbrățișări, sărutări frățești și jurământ de ajutor reciproc. Cei ce se înfrățeau sau se luau surori de cruce făceau un ospăț pentru prieteni", a afirmat Simion Florea Marian. Folcloristul român Constantin Rădulescu-

Codin, în lucrarea „Sărbătorile poporului cu obiceiurile, credințele și unele tradiții legate de ele." scria: „Dragobete e flăcău iubieț și umblă prin păduri după fetele și femeile care au lucrat în ziua de Dragobete. Le prinde și le face de râsul lumii, atunci când ele se duc după lemne, flori, bureți ...". De aici și provine răspândita expresie adresată fetelor mari și nevestelor tinere, care îndrăzneau să lucreze în ac. Nu se sacrificau animale pentru că astfel s-ar fi stricat rostul împerecherilor. Femeile obișnuiau să atingă un bărbat din alt sat, pentru a fi drăgăstoase întreg anul. Fetele mari strângeau de cu seara ultimele rămășițe de zăpadă, numită zăpada zânelor, iar apa topită din omăt era folosită pe parcursul anului pentru înfrumusețare și pentru diferite descântece de dragoste. Există o serie de obiceiuri în zona rurală legate de această sărbătoare. Bărbații nu trebuie să le supere pe femei, să nu se certe cu ele, pentru că altfel nu le va merge bine în tot anul. Tinerii consideră că în această zi trebuie să glumească și să respecte sărbătoarea pentru a fi îndrăgostiți tot anul. Iar dacă în această zi nu se va fi întâlnit fata cu vreun băiat, se crede că tot anul nu va fi iubită de nici un reprezentat al sexului opus.

Analizând modul în care sunt reflectate valorile în societate, dar şi realităţile socio-umane şi intelectuale întâlnite zi de zi, se constată nevoia organizării de activităţi care să-i mobilizeze pe elevi în realizarea unor creaţii literare, artistice şi plastice proprii, să le cultive sentimentul „frumosului". Spiritul de echipă, colaborarea, intercunoaşterea, lărgirea orizontului cultural vor fi stimulate prin activităţile din cadrul proiectului care vor implica elevi cu potenţial creativ.

ISSN-L 2602-1161

